

Uchwała Nr 30/2010
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie
z 19 stycznia 2010 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Gminy Uchanie w sprawie wprowadzenia zwolnień z podatku od nieruchomości w związku z tworzeniem nowych inwestycji.

Na podstawie art. 91 ust. 1 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 z późn.zm.) – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie

uchwała:

Stwierdza się nieważność uchwały Nr XXIX/159/09 Rady Gminy Uchanie z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie wprowadzenia zwolnień z podatku od nieruchomości w związku z tworzeniem nowych inwestycji, z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn.zm.).

Uzasadnienie

Uchwała Rady Gminy Uchanie, o której mowa w sentencji, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie 30 grudnia 2009 r. W wyniku jej zbadania w trybie nadzoru Kolegium RIO w Lublinie podjęło 6 stycznia 2010 r. uchwałę Nr 8/2010 w sprawie wszczęcia postępowania nadzorczego w celu stwierdzenia nieważności tej uchwały, uznając, że jej postanowienia w istotny sposób naruszają prawo.

Zgodnie ze stanowiącym podstawę prawną tej uchwały art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn.zm.), Rada Gminy mogła nią wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe od podatku

od nieruchomości niż określone w art. 7 ust. 1 tej ustawy oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Jednocześnie – stosownie do art. 20 b tej ustawy – jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielenie pomocy publicznej, powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Materia wynikająca z dyspozycji tych przepisów uregulowana została w § 1, § 2, § 3 oraz § 6 uchwały, natomiast postanowienia uchwały zawarte w § 4 i § 5 dotyczą trybu stosowania zwolnienia, który nie mieści się w zakresie upoważnienia wynikającego z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Kwestie proceduralne reguluje ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn.zm.) oraz ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 z późn.zm.). Ordynacja podatkowa wskazuje zarówno drogi, jakimi organ podatkowy może uzyskiwać od podatnika wyjaśnienia i dokumenty niezbędne do potwierdzenia przysługującego mu prawa do zwolnienia (art. 274 a § 1, art. 275 § 1), jak i tryb postępowania w przypadku niedopełnienia przez podatnika warunków do korzystania ze zwolnienia (art. 69), natomiast ustawa o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej określa obowiązki podatników ubiegających się o pomoc de minimis w zakresie składania zaświadczeń lub oświadczeń o otrzymanej pomocy (art. 37 ust. 1).

Regulowanie tych zagadnień w uchwale, (w dodatku w sposób odmienny niż określony we wskazanych ustawach), stanowi wykroczenie Rady Gminy poza kompetencje wynikające z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, które uznać należy za istotne naruszenie prawa.

Spełnienie warunków uprawniających do zwolnienia, bądź też ich zmiana, powinny być wykazywane przez podatników w informacjach o nieruchomościach i obiektach budowlanych (gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna) lub w deklaracjach na podatek od nieruchomości (gdy przedsiębiorcą jest osoba prawna, jednostka organizacyjna oraz spółka niemająca osobowości prawnej), w terminie 14 dni od ich zaistnienia, zgodnie z art. 6 ust. 3, ust. 6 i ust. 9 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Wskazuje się również na sprzeczność postanowień zawartych w § 1 ust. 3 i w § 2 ust. 2 pkt 3 uchwały. Pierwszy ze wskazanych przepisów uzależnia zwolnienie od podatku od utrzymania zwiększonego poziomu zatrudnienia przez cały okres zwolnienia, który – zgodnie z § 1 ust. 2 – wynosi 1 rok, 2 lub 3 lata, gdy tymczasem drugi ze wskazanych przepisów

spełnienie warunku do uzyskania zwolnienia łączy z utrzymaniem nowych miejsc pracy przez okres co najmniej trzech lat od ich utworzenia.

Wadliwe są również zapisy § 3 ust. 1 uchwały, przyznające zwolnienie z podatku od nieruchomości określone w § 1 uchwały także przedsiębiorcy, który poszerza swoją działalność, bez zdefiniowania pojęcia „poszerzenia działalności”. Poza tym zwolnienie to miałyby obejmować tylko nową inwestycję zajętą na prowadzenie działalności gospodarczej, bez obowiązku utworzenia nowych miejsc pracy, co pozostaje w sprzeczności z § 1 ust. 1 uchwały, zgodnie z którym warunkiem uzyskania zwolnienia jest łączne wystąpienie dwóch elementów, tj. dokonanie nowych inwestycji i utworzenie co najmniej dwóch nowych miejsc pracy w związku z tą inwestycją.

Rada Gminy w wyznaczonym terminie, tj. do 18 stycznia 2010 r., nie usunęła wskazanego naruszenia prawa. Wójt gminy w piśmie z 14 stycznia 2010 r. wyjaśnił intencje podjęcia tej uchwały oraz poinformował Kolegium, że wystąpi do Rady Gminy z wnioskiem o uchylenie jej we własnym zakresie.

Ze względu na wiążący Kolegium RIO ustawowy termin na stwierdzenie nieważności uchwały, wynikający z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn.zm.) oraz na harmonogram posiedzeń – Kolegium RIO w Lublinie nie mogło pozostawić sprawy uchylenia rozpatrywanej uchwały do załatwienia Radzie Gminy Uchanie.

Na tę uchwałę przysługuje Radzie Gminy prawo wniesienia – za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie – skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Rada Gminy Uchanie
2. Wójt Gminy Uchanie